

dets børneforældre, at de kan få mulighed for at passe deres egne børn med en ydelse på 93.000 kr. om året – 93.000 kr. for at være hjemme og passe sine egne børn! Det er det eneste land i verden, hvor børneforældre har de muligheder.

Det er meget svært at gøre dét til en socialpolitisk tragedie – tværtimod, synes jeg. Det er faktisk en historisk landvinding, og det er en europæisk landvinding, ja egentlig en landvinding i forhold til hele verdenssamfundet. Der er faktisk ikke andre lande, der har sådan en ordning, som vi har, og som er til gavn for landets børnefamilier.

Både hr. Steen Gade og hr. Villy Søvndal og delvis også hr. Bruno Jerup har givet udtryk for, at de mener, at der har manglet handling, og har brugt sådanne ord som, at det har været skønmaleri, og at der ikke rigtig har været nogen mål, og at der i hvert fald ikke har været nogen midler, men at regeringen måske har haft nogle meget gode holdninger. Det synes jeg egentlig er lidt trist, for så må der jo være noget, der er forbigået både SF's og Enhedslistens opmærksomhed.

Derfor vil jeg på overskriftsplan meget kort gennemgå de projekter, der er sat i gang, og de er sat i gang, fordi der er afsat midler til dem:

Det er en arbejdsmarkedsreform, som lægger vægt på individet, på personen. Det er en udbygning af foranstaltninger for sindslidende, hvortil der er afsat 300 mio. kr. Det er Byudvalgets initiativer, hvortil der i en 3-årig periode er afsat 2,1 mia. kr. Det er handlingsplaner for truede børn og unge. Det er en udbygning af foranstaltningerne for udstødte grupper, hvortil der er afsat 350 mio. kr. Det er en styrkelse af indsatsen over for stofmisbrugere. Det er den pasningsgaranti, som vi stræber efter, og hvortil der er en vedvarende og markant udbygning på daginstitutionsområdet i alle landets kommuner. Det er bedre forhold med hensyn til klubtilbud til unge. Det er flere penge til hjemmehjælpsområdet, nemlig to gange 400 mio. kr. fra en løntilskudsramme og to gange 150 mio. kr. til udbygning af hjemmehjælpsområdet, henholdsvis i år og til næste år, så alle ældre kan få en ordentlig omsorg.

For det tiende er det en plejehjemsreform. Det er en kampagne om virksomhedernes sociale ansvar for netop at få inddraget så mange i et aktivt arbejdsliv som overhovedet muligt. Det er en styrkelse af det frivillige sociale arbejde. Det er en meget massiv udbygning af uddannelses-

kapaciteten både for de unge og for de voksne. Det er permanente orlovsordninger. Det er fleksible tilbagetrækningsmuligheder ved hjælp af delefterløn. Endelig er det skånejob, som der er penge til og mulighed for nu, fordi arbejdsmarkedets parter i meget høj grad har levet op til deres sociale ansvar.

Dette er altså alt sammen noget, som vi ikke blot taler om, men hvor vi har handlet, og som vi har sat penge af til, og som daglig omsættes til virkelighed ude omkring. Og det sker, fordi regeringen er optaget af kampen imod ABC-samfundet, kampen imod ulighedssamfundet og kampen for et mere solidarisk samfund.

Det handler dybest set om at få ophævet den sociale arvelov, den lov, som betyder, at børn og unge mennesker vokser op i familier, hvor de ikke oplever, at deres forældre får mulighed for at tjene deres egne penge. Den sociale arv går igen og igen generation efter generation, og det er den, vi er i fuld gang med at ophæve, og det gør vi bl.a. ved at sige, at alle skal have mulighed for at tjene penge og have mulighed for et arbejdsmæssigt fællesskab, fordi det dybest set er nøglen til den enkeltes trivsel og velfærd, men faktisk også nøglen til, at Danmark fortsat kan betegne sig som et velfærdssamfund – og ikke et velfærdssamfund i afvikling, men et velfærdssamfund i udvikling! Det er faktisk det, regeringens program handler om.

Derfor vil jeg sige til SF, som er skuffet over, at vi ikke kan stemme for dagsordensforslaget, at velfærdsplanen faktisk er det, der er regeringens projekt, som er nedfældet i det regeringsgrundlag, som hedder »En fælles fremtid«, og hvor vi på alle politikområder tilrettelægger tingene sådan, at de udvikler velfærd. Derfor er der ingen grund til at vedtage endnu et stykke papir her i Folketinget, for det står i regeringens program, og det er det, som vi benhårdt dag efter dag arbejder målrettet på at få realiseret, og det håber vi selvfølgelig at så mange partier som overhovedet muligt her i Folketinget vil hjælpe os med.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Tak for debatten!

Jeg skal gøre det kort. Den fungerende socialminister har jo givet konkrete og kontante svar på de spørgsmål, der er blevet rejst under debatten.

Jeg vil dog alligevel gerne følge det spor lidt op, som hr. Erhard Jakobsen var inde på, og som er vigtigt, og det beror jo på, at der ikke er